

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 884

гр. София, 11.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 7-МИ СЪСТАВ, в закрито заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: И. А. С.

като разгледа докладваното от И. А. С. Частно наказателно дело №
20241110202700 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 213, ал. 5 от НПК.

Инициирано е по жалба на С. Р. С. срещу постановление на СГП от 21.12.2023 г. (изх. № 22448/03.01.2024 г.), с което е потвърдено постановление на СРП от 31.10.2023 г. за отказ за образуване на досъдебно производство по пр. пр. № 41582/23 г. по описа на СРП.

В жалбата се моли да бъде образувано досъдебно производство срещу съседа В. П., който заплашвал С. с побой и влизал в жилището му без негово съгласие.

След като се запозна с аргументите, развити в жалбата, атакуваното прокурорско постановление и материалите по пр. пр. № 41582/23 г. по описа на СРП, съдът прие за установено следното:

Жалбата е подадена от лице, което се явява пострадало по смисъла на чл. 74, ал. 1 от НПК и съгласно чл. 213, ал. 1 от НПК има право да обжалва отказа на прокурора за образуване на досъдебно производство (ДП). Налице е постановление на СРП от 31.10.2023 г., с което е отказано образуване на ДП, както и постановление на СГП от 21.12.2023 г., с което се потвърждава постановлението на СРП за отказ от образуване на ДП, с аргумент, че в преписката се визира престъпление по чл. 144, ал. 1 от НК, което, по смисъла на чл. 161 от НК, не е престъпление от общ характер, а от частен такъв. За да са налице предпоставките за производство по чл. 213, ал. 5 от НПК обаче следва да бъде изпълнено и последното кумулативно условие по чл. 213, ал. 4 от НПК, а именно атакуваното постановление на СГП да визира тежко престъпление по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК (наказуемо с „лишаване от свобода“ повече от пет години) или някое от изчерпателно изброените в чл. 213, ал. 4 от НПК престъпления. Както в първоначалния сигнал за образуване на ДП, така и в жалбата на С. срещу постановлението на СГП, се визират данни за престъпления по чл. 144, ал. 1 от НК и по чл. 170, ал. 1 от НК. И двете деяния не са „тежки“ по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК и не са сред посочените в чл. 213, ал. 4 от НПК. В този смисъл жалбата на С. Р. С. е процесуално НЕДОПУСТИМА.

Така мотивиран и на основание чл. 213, ал. 5 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на С. Р. С. срещу постановление на СГП от 21.12.2023 г. (изх. № 22448/03.01.2024 г.), с което е потвърдено постановление на СРП от 31.10.2023 г. за отказ за образуване на досъдебно производство по пр. пр. № 41582/23 г. по описа на СРП, като процесуално НЕДОПУСТИМА.

ПОТВЪРЖДАВА постановление на СГП от 21.12.2023 г. (изх. № 22448/03.01.2024 г.), с което е потвърдено постановление на СРП от 31.10.2023 г. за отказ за образуване на досъдебно производство по пр. пр. № 41582/23 г. по описа на СРП.

За определението да се съобщи на СРП и жалбоподателя.

Определението е окончателно.

Съдия при Софийски районен съд: _____